

תת"ע (עכו) 734-10-24 - מדינת ישראל נ' יאסר אסדי

תת"ע (עכו) 734-10-24 - מדינת ישראל נ' יאסר אסדישולם עכו

תת"ע (עכו) 734-10-24

מדינת ישראל

נגד

יאסר אסדי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[16.10.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 8.12.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 25.9.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.
1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

המבקש טען כי מעולם לא קיבל הזמנה לדיון וכי נמסר לו על ידי השוטרים אשר ביצע את האכיפה כי יקבל הזמנה באמצעות הדואר; בצד האמור, הנאשם אישר את קבלת הדו"ח אולם הדגיש כי מעולם לא צוין בפניו כי מדובר בהזמנה לדיון.

דין טענת הנאשם להידחות - לכתב האישום צורף אישור קבלת דו"ח הכולל את מועד הדיון ושעתו. על גבי האישור מתנוססת חתימת הנאשם. הנאשם כלל לא התמודד עם עובדה חרף העובדה שצוין מפורשות בפרוטוקול הדיון כי צורף לכתב האישום אישור מסירה. זאת ועוד, המבקש אישר כי קיבל לידיו את הדו"ח.

אוסף ואומר כי הטענה בדבר אי קבלת זימון לדיון הינה טענה שזורה, ואף שזורה מדי, בפי נאשמים אשר לא טרחו להתייצב לדיונים בעניינם ונשפטו בהעדרם. טענה זו נשמעת חדשות לבקרים באולמות בתי המשפט ועל מנת לקבלה יש לבסס אותה כדבעי; טענת אי קבלת זימון אשר נטענת כלאחר יד, אין בה כדי להועיל לאומרה; בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) שם נקבע לפיהם: "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי 'לא קיבלתי את הזימון' או כי 'אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון', מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

לאור האמור, לא עלה בידי המבקש להוכיח קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקש בהעדרו?

המבקש טען כי העונש אשר הוטל עליו הינו עונש חמור, אין לחובתו עבר פלילי ועברו התעבורתי מקל. עוד נטען כי במידה והיה מקבל את יומו בבית המשפט, אזי בהכרח הענישה אשר הייתה מוטלת עליו הייתה יותר מקלה. המבקש ציין כי הוא סובל מנכות בגובה 61% וכי אשתו אף היא נכה ורישיונו דרוש לו לצורך קבלת טיפולים רפואיים. המבקש למעשה לא כופר בביצוע העבירה, אם כי הוא מלין אך ורק על העונש אשר הוטל עליו.

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

עוד אציין כי גזר הדין היה ראוי ומאוזן; אמנם הוטלה על המבקש בין היתר פסילה בת חודשיים יחד עם זאת עסקינן במבקש אשר נהג ברכב כאשר רישיון הרכב פקע תקופה הקרובה לשלוש שנים. אם בכך לא די, לחובת המבקש אשר נוהג משנת 1995, 45 הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות דומות, ודומה כי הענישה אשר הוטלה על המבקש בעבר לא היה בה כדי להניא אותו מלשוב ולבצע שוב ושוב אותה עבירה, דבר אשר מסכן את משתמשי הדרך. לאור כל האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ו, 16 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.